

higar til mín við kurvini og letur meg mála teg.

Og so segði Silas frá — millum nógvar vísingar — hvussu hann hevði gjørt alt sum hon bað hann um, í meira enn eina viku. Hann hevði stunda álaveiði hvønn morgun smíma og síðani sméigt sær inn í hollina um bakdyr og latið hana mála seg og stundum lá hon mest sum í seingini tá ið hann kom. Men so hendi nakað. Tað oysregnaði einaferð eitt heilt samdøguruttan íslit og tá ið hann morgunin eftir kom fram at ánni, gekk hon eftir bakkunum og hevði rípt við sær brúnna sum hann gekk eftir fyrri at koma til hollina. Hetta kostaði honum sex-fjórðinga gongu og klokkan var næstan átta, tá ið hann kom inn í hollina. Hann sméigdi sær inn um bakdyrnar og fór upp í stovu hennara. Men har stóð hon frammanfyrri spegli og málaði mynd av sær sjálvari — nakin.

— Og var so søgan avkvett, spurdi Kosmo.

— Nei, Kosmo, tá fyrst byrjaði gamansleikurin við álvara.

— Nú, so, so, segði Kosmo, hvat gjørdi hon so?

— Nakað heilt merkiligt Kosmo, segði Silas, — heilt merkiligt. Hon helt bara áfram at mála eins og einki var hent. — Eg helt at tú fært ikki at koma, segði hon — so at eg helt bara áfram við hesari myndini av mær sjálvari. Hvat líkst tær á hana? — Ja, ja, eg stóð nú soleiðis fyrri, at eg sá kvinnuna sum hon var aftanfrá, á myndini eftir lagg og framman í speglinum, so har var nógv at horva á.

— Tær tykist kanska at myndin er ljót, av tí at hon er ikki liðug? segði hon. — Nú fari eg at lata meg í, og so skulu vit fara at fáa okkum steiktan ál. Síðan kanst tú siga mær hvussu tær dæmar myndina.

Framhald

ÁHEITAN FRÁ LØGMANNI

Ígjár kl. 17.25 (aftaná fundin við Kampmann, ministara) fingur vit sendandi:

Landsstýrið hevur í seinastu døgunum fingið sendandi ymsar áheitanir um, at politiið, sum komið er við »Parkeston«, ikki verður nýtt at loysa læknamálið í Klakksvík við. Hesar áheitanir eru motiveraðar við, ella tað liggur aftanfyrri tær, ein ótti fyrri, at um politiið verður nýtt, so kann tað henda, at »blóð fer at flóta«, sum tikið verður til.

Hesi orð, sum ikki hava verið málvíst nýtt í Føroyum í fleiri ár-hundrað, verða nú nýtt, og verða tey nýtt móti landsstýrinum og ríkisstýrinum at tvinga tey til ikki at handheva myndugleika sín. — Vórðu orðini vend hin vegin — til Klakksvíkar — har völd er nýtt, og haðani hótt verður at brúka vápnamakt, um myndugleikarnir vilja handheva lóg og rett og fremja lögtingsviðtøku, so høvdu tey bein-ari adressu. Tað er einumhvørjum hugsandi manni og kvinnu greitt, at tað er ikki ynski myndugleik-

anna at nýta størri makt enn neyðugt, men her stendur so nógv uppá spæl og so álvarsamar hót-anir eru settar fram, at makt má tykjast neyðug fyrri at verja tað demokratiska stýrslagið, vit liva undir, um ikki fólk í Klakksvík kemur til sín sjálvs aftur. Tað er tibatúr so, at tað eru nógv fólk og eisini í Klakksvík, sum uttan mun til hvørja støðu tey annars hava í læknamálinum, fordøma tann máta, sum nú av summum verður nýttur at fremja sín vilja ella forða

myndugleikunum í lógligum or-indum. Hetta hevur landsstýrið eisini merkt.

»Blóð fer ikki at flóta« í hesum færi, uttan so, at teir, sum í dag handla í lógloysi, gera tað, alt til onga nyttu, bert sær sjálvum og øllum Føroyum til skaða.

Eg heiti á allar góðar kreftur um at standa saman um lógligu stovnar okkara.

Tórshavn, 29. apríl 1955.

K. Djurhuus,
løgmaður.

AÐALVERKFAÐ

Týskveldið seint boðaðu Føroya Arbeiðarafelag og Føroya Fiskimannafelag frá, at aðalverkfall skuldi setast í verk frá kl. 24. Hetta verkfall stendst av, at landsstýrið vrakaði eitt uppskot frá F.A. um at lata ein skandinaviskan völdgerðarrætt døma í trætni millum landsstýrið og Klakksvíkingar.

Í Havn varð streikan veruleiki at fyrri eitt; men tað gekk ikki so væl at fáa boð út um landið nóg tíðliga til, at øll feløg fingur lagt stilt frá morguninum. Hósadagin frættist tó, at tey flestu feløg vóru farin uppí verkfallið. Frá byrjun vóru Havnar handverkarafelag og Klakksvíkar handverkarafelag við. Einstøk feløg hava tó noktað at streikað, tí ein slíkur arbeissteðgur er ólógligur — eisini móti teirra egnu felagslógum. Hesi feløg eru Vágs arbeiðsmannafelag og felagið í Miðvági.

Vágsfelagið hevur tó samtykt eina resolusjón til landsstýrið. — Henda áheitan ber í sama borið sum tær mongu áheitanir, landsstýrið hevur fingið frá øðrum feløgum og einstaklingum, um ikki at lata donsku politistarnir herja á í

Klakksvík. Allir uttan landsstýrið tykjast nú at hava fingið eyguni upp fyrri, hvussu hettislig stóðan er, og hvussu dyrt landsstýrisins mistak í hesum máli kann koma at kosta Føroya fólk.

Arbeisgevarafelagið hevði fund týsdagin og miðvikudagin. Hetta felag gjørdi av at siga frá, at streikan var ólóglig og segði seg at vilja krevja endurgjöld fyrri tap, ið komu at standast av henni. Eisini á hesum fundum góvu menn til kennar, at teir ikki ynsktu, at herjað skal verða á Klakksvík.

Havnar Arbeiðsmannafelag legði stilt frá morguninum, tó fingur bátarnir loyvi at fara henda dag fyrri at fáa blóðini út um landið. Síðani eru allir bátar lagdir. Felagið hevði fund hósadagin. Har varð samtykt við stórum meiráluta at halda áfram við verkfallinum.

Hvussu langa tíð munu landsins klóku hudd í Tinganesi skulu brúka fyrri at skilja, at teir hava vaðið ov djúpt, og hvussu langa tíð ætla teir at lata ganga, áðrenn teir fara at vaða inn aftur á land. — Her ræður um at bjarga meiri enn eini fjøður í lögmannshattinum.

Hevur landsstýrið...

Framhald av I. síðu

landsstýrið ikki kann fáa seg at trýgva annað enn, at tað bert er ein litið týðandi »affera«, sum eitt vælvant polití kann buka til jarðar, eitt, tvey, trý. Og so »hersker der ro og orden í Klakksvík«.

Øll vita í dag, at hetta er ikki eitt mál, ið kann »bagatellisera« av landsstýrinum. Og tað er tí ræðuligt, at landsstýrið hevur leitt ríkisstýrið út í tað støðu, at tað hevur sent eitt skip til Føroya við hundraðtals politistum, sum, um teir verða nýttur til tað, ið ætlanin við teimum var, koma at gera ein óbotiligan skaða. Ein skaða, ið aldri kann upprættast aftur!

Og nú allir hesir blaðmenninir eru komnir til Føroya, vakna dan-ir við kaldan drey. Tey tíðindi, teir nú frætta úr Føroyum, eru heilt onnur enn tey, ið søgd teim-um eru av landsstýri og møguliga, eisini av øðrum myndugleikum her. Teir eru farnir at skilja, at meira man leggja aftanfyrri enn tað, ið frásøgumenn teirra hava viljað verið við.

Hósadagin spurdu donsk bløð bilsin, hvi ikki orð P. M. Dams vórðu hoyrd, tey orð, ið nú vísa seg at vera sonn. Tey spyrja, hvi Dam ikki varð loyvt at greiða frá teirru verulugu støðuni í radio og gjøgnum tíðindastovuna, sum hann hevur roynt at fingið loyvi til. Hann var kortini tann einasti, ið dugdi at meta støðuna, so sum hon nú visir seg at vera.

Kunnu vit lasta ríkisstýrið fyrri, at tað hevur lurtað eftir landsstýrisins frásøgnum?

— Nei, tað kunnu vit ikki! Tað er sjálvandi, at tað hevur hildið hesar menn havt skil á viðurskiftunum í Føroyum og borið rett tíðindi um tey!

Kunnu vit lasta landsstýrið fyrri, at tað hevur lýst støðuna í Føroyum soleiðis, at ríkisstýrið hevur fingið eitt fullkomiliga rangt bilæti av henni?

Her nýtist einki svar!

Sóknarstýrini í Vágum

hava sent landsstýrinum eina váttan fyrri, at teir skilja almennar pliktir og harmast allar ólógligheiter, sum fara fram, og so leggja teir afturat, at við lóg skal land byggjast.

Hetta er alt gott og væl; men vit duga ikki at fata, hvi Dagblaðið skrivur, at hesi sóknarstýrir styðja landsstýrið, og enn minni í hvørjum máli tey styðja hetta sama landsstýri.

ENGIN SJÓNLEIKUR

Sjónleikarfelagið hevur lýst, at sjónleikurin »Mys og menn« skuldi verða spældur í kvøld — aftur síðstu ferð, Hetta verður av ongum. Men sagt verður, at hann man fara at verða sýndur einaferð seinni, tá læknaatrættin í Norðoyum er loyst.

Hygg hasin gamli!

Ígjár frættist, at missionerurin á Tvøroyri, Frøðbiar sóknarstýrisins vegna, hevði sent landsstýrinum eina álitisvátan viðvíkjandi landsstýrisins støðu til læknamálið í Norðoyum. — Hvør skal siga: Gev teimum gassan í heysin!

Av Tvøroyri frættu vit í gjárkvøldið, at bert ein javnaðarmaður hevði verið á hesum fundi, og at tí eingin meirluti er millum veljararnar aftanfyrri hesa heilsan.

KUNSTGØDNING

KALKSALPETER

18% SUPERFOSFAT (grannuleret)

50% KALI

AMONSULFATSALPETER
NITROPHOSKA

Største lager — billigste priser
mod kontant betaling.

A.S. Valdemar Lützen,

TELEFON 1020 Thorshavn. TELEFON 1020

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyrri kommununa.

FRØDBIAR SÓKNAR KOMMUNA